

Otázka - Odpověď V.V. Pjagina ze dne 16.12.2019 Titulky CZ

- CZ24 News | 25. prosince 2019

Fond konceptuálních technologií

uvádí

Vážení diváci a posluchači,

představujeme vám knihu Valerije Viktoroviče Pjagina O světě křivých zrcadel II.

Kdo zradil náš domácí letecký průmysl?

Co jsou zač domácí negři a co sledovali aktivisté mítinků, které se v Rusku konaly v prosinci 2011?

Jaký scénář to mělo podpořit?

Co je to stát? Jaké kvality musí mít stát

a jeho obyvatelstvo, aby mohl fungovat?

Proč jsou jedny státy subjekty mezinárodní politiky a jiné jen geopolitickými body?

Zeměpisným územím, které je objektem soupeření systémů řízení nadnárodní úrovně?

Jak je realizováno řízení státem?

Na tyto a mnohé další otázky

najdete odpovědi v této knize,

která se skládá ze série analytických zpráv Fondu konceptuálních technologií.

Koupit si tuto knihu můžete přes on-line obchod ozon.ru,

na našem webu přes formulář objednávky,

a také přes odkazy pod videem na našem kanálu

v YouTube Fond konceptuálních technologií,

nebo v rubrice zboží u našich

skupin na sociálních sítích.

Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky,
posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 16.12.2019.

A začneme otázkou jednoduchou svou formulací ale už ne svým obsahem.

Valeriji Viktoroviči, okomentujte prosím schůzku v Normandském formátu v Paříži.

Ano, my ji vlastně budeme tento týden komentovat jako poslední,

neboť všichni si pospíšili se svými

komentáři hned po 9. prosinci s tím,

že ta schůzka dopadla neúspěšně,

že tohle nevyšlo, tamto nevyšlo.

I na tiskové konferenci se Putina ptali,

zda je vůbec nějaký pokrok.

Jestli ta schůzka byla úspěšná či ne,

a zda k nějakému pokroku došlo či ne,

je možné si odvodit, pokud víte,

čím ve své podstatě jsou ty Minské dohody.

Ale než začneme probírat tuto otázku,

musíme si ještě ujasnit jednu věc.

Jak ta schůzka probíhala? Vždyť poprvé veřejně

debutoval v rámci své role politika herec Zelenskij.

Poradil si s touto svou rolí nebo ne?

A v čem ta jeho role spočívala?

To je třeba si ujasnit.

Všichni si asi povšimli toho, jak se Zelenskij choval příšerně, prostě příšerně.

A proč takové chování?

Čím bylo podmíněno?

Proč si dovolil takto se chovat?

Ani nemluvě o tom, co říkal,

ale už jen samotné to jeho chování...

V dřívějších dobách by to byl casus belli, na jehož základě si státy vzájemně vyhlášovaly válku.

A když teď trochu předběhnu, tak musím říci,

že Zelenskij a ti, kteří si myslí, že jim to jen tak projde,

se hluboce,

velice hluboce mýlí.

Takže si pojďme ujasnit,

co je vlastně Zelenskij zač.

Vždy, když někdo oponuje, že je mladý,

že se to naučí být prezidentem a tak dále,

tak uvedu takový jednoduchý příklad.

Když někoho, řekněme, rozbolí zub,

tak mu také řeknete: „Nechod' k odbornému lékaři, který je na to speciálně vyškolený,

jdi k sousedovi, aby se na tobě

mohl naučit, jak se to dělá?!“

„Nevolejte instalatéra, ať to udělá někdo,

kdo se u vás teprve bude učit, jak se to dělá?!“

A takto je to se vším.

Když se člověk učí řízení

složitých sociálních supersystémů,

tak se to odrazí na kvalitě života samotných

supersystémů a tím pádem i na kvalitě života.

Volba nějakého šaška do role hlavy státu bude v první řadě katastrofou pro toho, kdo toho šaška volil,

neboť jeho řízení se odrazí

bezprostředně na jeho životě.

A pokud si někdo myslí,

že tou jeho volbou prezidenta

jeho odpovědnost končí,
tím, že hodil do urny volební lístek,
a že když bude nespokojený,
tak příště bude volit někoho jiného...

Mnozí skákali na majdanu:

„Teď jsme si zaskákali, a když se nám nebudou líbit, tak si prosadíme někoho jiného...”

Mnozí z těch, kteří na tom majdanu skákali, zaplatili
za tuto svou volbu svým životem, reálně, začala válka.

Ekonomika Ukrajiny se zhroutila,
jejich ekonomika se prostě zhroutila.

Nu tak pokračujte, vyberte si někoho dalšího
a zaplaťte svou volbu vlastními životy...

Proto je vždy nutné k volbám každého funkcionáře přistupovat s rozmyslem
a uvědomovat si, že ten člověk musí přece mít určité znalosti a dovednosti,
které mu dovolí plnit danou roli, být...

Tedy vlastně ne roli, to jsem se vyjádřil špatně, pracovat v dané funkci,
aby mohl kvalitně plnit
své pracovní povinnosti.

A zde se tedy dostáváme k tomu,
co je vlastně zač ten Zelenskij?

Ve své čisté podobě a mimochodem také čím je Putin, o tom si také trochu promluvíme.

Všichni asi znají to všeobecně
známé pořekadlo:

Dívka se do města dostane,
vesnice v ní však zůstane.

V podstatě se jedná o davo-„elitářské“,
snobské pořekadlo s určitou sociální gradací.

Čím je vesnice v porovnání s městem?

Je možné to podat různě...

Ale v tomto pořekadle

se odráží jiná hluboká podstata.

Pokud to změníme,

trochu parafrázujeme,

tak z toho vyjde to, že je možné, aby člověk přestal dělat svou profesi, ale ta v něm už zůstane.

Jednou získané odborné znalosti a návyky bude daný člověk vždy využívat i ve své každodenní činnosti.

Proto je pro Zelenského jako pro herce katastrofou,

když jsou zveřejněny nějaké stenogramy jeho rozhovorů,

o kterých předpokládal,

že zůstanou utajené.

Zatímco pro Putina, důstojníka tajné služby,

je to běžná záležitost: „Jen to klidně zveřejněte!

Já jsem vždy připraven na takový zvrat,

já s něčím takovým vždy počítám!“

Takže ty odborné návyky se vždy v té

či oné míře na každém člověku podepisují,

i na jeho schopnosti řídit

složité sociální supersystémy,

neboť mluvíme o lidech u řízení.

Nač se připravoval Zelenskij? Připravoval se

na to, že bude hrát předepsané role, a také je hrál.

Někdo mu napsal scénář a on improvizoval v rámci toho, jak co nejlépe zahrát daný scénář, ale nic víc.

On nemá žádné znalosti, dovednosti ani návyky

ve vztahu k řízení státu a sám si to reálně uvědomuje.

To právě kvůli tomu, když ho vybrali,

aby hrál roli prezidenta,

neboť byl jednoduše

najat jako zástěrka.

Tak v té době, kdy se formovalo reálné řízení

na Ukrajině, odjel na dovolenou do Turecka,

aby se nepletl pod nohama lidem, kteří ho vybrali do role prezidenta, aby vyřídili vše, co je okolo toho třeba.

A tím se vysvětluje i to, že bylo nutné, aby vychovatel, dozorce Avakov

přijel dohlédnout na chování Zelenského,

aby se nedopustil něčeho nepřipustného.

A Zelenskij, který neví,

jak se chovat...

Přece existuje určitá pracovní etiketa, která nesmí být narušována, jenže on je herec, komediant.

Jak on dá najevo, že něco není

jak má, či něco podobného?

Dává to najevo jako herec,

jako komediant.

Když se na něj podíváte, tak nejenže

je v tomto ohledu šíleně neprofesionální,

je směšný nejen vedle Putina,

ale i vedle Macrona a Merkelové.

Je to nula, která je k smíchu.

A kdo ho vnímá... Kdo si po tomhle myslí,

že je Zelenskij nějaký politik,

že je prezidentem Ukrajiny,

tak mu můžu jen blahopřát.

Jen jim to dál všechno žerte,

nakonec si to všechno pěkně vyžerete,

máte-li za to, že je to ukrajinský

prezident, že je to politik.

Vždyť v čem je ta podstata?

Přece nestačí jen získat nezbytné profesionální návyky a znalosti.

Člověk skončí školu, stane se z něj inženýr,

přijde do výroby, kde mu svěří nějaký úsek

a on si s tím skvěle poradí.

Svěří mu celý jeden provoz

a je to katastrofa.

Jiný si skvěle poradil i s celým provozem,

ale už nezvládne řídit celou fabriku.

Něco člověku zajišťuje profesionalitu

na jednom místě a absolutní neúspěch na jiném.

A přitom předpokládáme,

že všichni ti tři inženýři,

kteří prošli výrobním úsekem,

provozem až k místu ředitele fabriky,

jsou všichni skvělí

odborníci ve svém oboru.

Předpokládáme,

že všichni jsou to odborníci.

Tak co někomu z nich chybělo? Znalosti

o řízení složitých sociálních supersystémů.

Když je ten člověk nucen místo svého úzce specializovaného oboru

kombinovat řízení několika na něj

navazujících dalších směrů činnosti.

Pokud má nějaké znalosti,

třeba i jen živelně načerpané,

tak si s tím poradí, ale když ty znalosti nemá, tak si s tím neporadí.

A čím je Zelenskij?

Je to herec zvyklý

pracovat podle scénáře.

A Putin? Jen si to vezměte,

je to přece profesionální rozvědčík.

Už jen to je předpokladem odborné přípravy, díky které by měl umět proniknout do podstaty jakékoliv profese.

Musí si umět dát dohromady, co a jak.

Musí se umět vyznat

v kombinatorice těchto profesí,

ve skloubení profesionálních činností různých národohospodářských odvětví.

Potom pracoval ve vládě, kde získal určité

zkušenosti, a teprve pak se stal hlavou státu.

To znamená, že měl dobrou odbornou přípravu, prokázal,

že na to má nadání a v praxi získal určité zkušenosti.

Moc, to není cedulka na dveřích kanceláře,

moc, to není šéfovské křeslo.

Moc je v praxi realizovaná schopnost řídit.

A řízení je zase proces informační,

šíření informací je podstatou řízení.

Když správně vedete dialog, daří se vám v řízení,

jestliže ho neumíte vést správně, tak neřídíte.

V tom je celá ta podstata.

„My máme s Putinem

odlišnou biomechaniku.

Já myslel, že prostě nakráčím, s ničím se nebudu moc mazat a budu stát řídit raz dva.

A on se piplá s každým

písmenkem, s každou čárkou...”

Protože za každým tím písmenem, za každou tou čárkou se ukrývají lidské životy, kvalita jejich života!

Vezměme si jednoduchý příklad.

Popravit nelze dát milost.

Kam dáte čárku?

Jak si někdo může myslet,

že to ušije horkou jehlou?

Vždyť od toho, kam dáte tu čárku, závisí, co se stane se státem! Kterým směrem se bude posouvat.

Jenže nestačí mít jen odborné dovednosti

a návyky, znalosti o řízení a mít zkušenosti.

Je tu ještě jedna okolnost, a když ji vyjádřím v jejích krajních polohách,

tak existují manažeři zkázy

a manažeři spásy.

Manažeři zkázy dokážou vždy potopit i ten nejúspěšnější podnik, prostě to zkazí,

protože nevědí, jak řídit, nevědí,

jak by měli zorganizovat nějaký proces,

zatímco manažeři spásy dokážou zachránit

i ten nejbez nadějněji vyhlížející podnik,

protože umí zorganizovat

procesy řízení,

umí organizovat a formovat

informační řídicí moduly.

Vezměme si Putina. V jakých podmínkách ten nastupoval do funkce?

On byl jmenován v podmínkách...

Na to dnes všichni zapomínají.

Tenkrát v roce 1999 se každému politikovi v Rusku třásla kolena,

aby na něj Jelcin neukázal prstem

a neřekl: „To je můj nástupce!“

Protože to by dotyčného zcela odrovnalo!

Byl by to jeho konec, už by se z toho nevylízal.

A co si v té době všichni mysleli?

Že Rusko už vlastně neexistuje, že do roku 2015 z něj už bude jen soubor státečků bez suverenity pod vnějším řízením,

a každý jen přemýšlel,

jak by se dostal přímo

pod americké či anglické řízení

a v krajním případě alespoň pod to francouzské nebo německé, jen proboha ne pod to čínské.

To byla témata rozmluv

politiků té doby.

A jmenování Putina do funkce vedoucí přímou cestou

na popraviště, a šlo přesně o takovou funkci!

Klan Rodiny věděl,

že stojí před katastrofou,

že se Rusko musí v nejbližší době zhroutit, to nebylo

pro nikoho z nejvyšších politiků žádným tajemstvím.

A proto Rodina řešila

v té době jednoduchý úkol,

najít někoho, koho u zdi zastřelí místo Jelcina, Vološina and Company.

Kdo to bude? A tak dospěli

k tomu mazanému řešení:

„My přece bojujeme...“,

to mluvím jménem Jelcina.

„Bojujeme se Sobčakem a u něho

je tam jeden takový vhodný maník,

kterému prý to pálí,

který si se vším dokáže poradit.

Pojďme ho vzít sem k nám, je to přece člověk

odpovědný a neodmítne nám pomoc v záchraně státu.

My ho tady pěkně zapřáhneme, donutíme

ho ke slibu, že se s námi potom nevypořádá

a ať se snaží o záchranu státu.

Když si s tím neporadí, skončí na popravišti on

a hněv lidu nasměrujeme na Sobčakův klan

a náš klan Rodina, ten jelcinovský,

který zničil stát, jako Čubajs a další takoví,

zůstane pěkně na koni a my budeme dál řídit ty jednotlivé trosky Ruska

a porcovat si mezi

sebou jejich bohatství.

A pokud si poradí a dá to do kupy, tak vůči nám nic nepodnikne, je to čestný člověk (a dal ten slib).

Jenže to dopadlo jinak. Putin zachránil náš stát i v těch neuvěřitelných podmínkách.

A co Zelenskij?

Jeho stát se nachází v krizi, v absolutní krizi.

Jenže to není nic, co by ho vůbec kdy zajímalo.

A proto: „Ať to řízení běží tak nějak samo

od sebe a já tu budu hrát roli prezidenta.

Tím spíše, že už s tím nějaké zkušenosti mám z toho filmování Služebníka lidu, kde jsem hrál prezidenta.“

Takto postupuje.

No a ty manažery spásy a manažery zkázy je možné také klasifikovat trochu jinak.

Existují také manažeři herci a manažeři

ostřelovači, ve svých krajních podobách.

Co je důležité pro takového herce? Pro herce je důležitý vnější efekt, vnější reakce.

Jak budou reálně reagovat ti,

před kterými vystupuje,

co se reálně bude dít v budově,
ve které vystupuje.

A co se bude reálně dít s těmi,
co stojí za jeho zády, ho nezajímá.

On potřebuje úspěch tady a teď,
on potřebuje, aby ho zbožňovali a hotovo!

A jsou manažeři ostřelovači.

Co charakterizuje
takového ostřelovače?

Musí vydržet všechny útrapy a strádání,
když už jednou zaujme svou pozici.

Pálí na něj slunce, prší na něj, trápí ho komáři... prostě spousta podobných věcí.

Tohle vše neustále odvádí jeho pozornost, odvádí to pozornost, ale přesto to všechno musí vydržet,
aby potom v potřebném okamžiku provedl jeden výstřel, který vyřeší všechno.

Navíc často tento výstřel
musí provést za podmínek,
kdy byl odhalen a někdo se
ho všemožně pokouší zlikvidovat.

Pokud se mu ten výstřel provést nepovede,
tak se všechno, oč se snažil, zhroutí.

A jestliže ten výstřel provede, přičemž může být
vzápětí sám zlikvidován, tak i v takovém případě...

Mám na mysli ostřelovače, který si sám vytyčuje svůj cíl, kterého na to nenajal někdo jiný.
...to může být pro něj katastrofa.

Dosáhl sice svého vytyčeného cíle,
ale přesto tím celou věc zmařil,
nebo tak podle svého názoru
všechno zachránil,

jenže to způsobilo určitou škodu, která může vést ke zhroucení díla, jehož byl součástí.

Takže osudem bylo dáno,

že v osobě Zelenského a Putina

se sešli dva manažeři

těch krajních podob.

Zelenskij je stoprocentní herec,

prostě stoprocentní,

který nemá žádné znalosti, dovednosti ani návyky, žádné zkušenosti,

zato však miluje svou popularitu, působit rozruch

a tak dále, rád dělá dojem na své publikum.

Zatímco Putin

je rafinovaný ostřelovač.

Ostřelovač, který pracuje v kritických podmínkách,

kdy je každý výstřel nutné dělat za podmínek,

že může vzápětí zahynout on sám

i být zničeno dílo, pro které pracuje.

K tomu se ještě dostaneme.

Tyto věci je nutné chápat.

A teď se dostáváme k tomu, co jsou to vlastně

ve své podstatě Minské dohody?

Proč Zelenskij, který nemá žádnou možnost nějak ten proces ovlivnit,

najednou s takovou maniakální,

výslovně maniakální úporností

vyžadoval sezvání schůzky

v Normandském formátu,

kde proběhl pokus o revizi

Minských dohod. Neúspěšný!

Ale ten pokus přece jen podnikli.

Jen si to vezměte, se Zelenským tam jednoduše vytřeli podlahu.

Pro každého člověka, který se zabývá řízením,

je Zelenskij po té Normandské schůzce nula.

A on sám je popravdě ničema.

Putin k tomu přistoupil přátelsky, napovídal mu:

„Teď se otoč... Ano, pak budeme jednat, ale teď...”

A jak se mu Zelenskij odvděčil?

Jak se mu odvděčil?

Kde jsou jeho lidské reakce?

Choval se tam jako absolutní hajzlík.

Ale ten problém je jinde.

Jen se podívejte, jak se Zelenskij

choval, když mluvil Putin.

Je to tajtrlík, šašek na trůně.

Jenže tento šašek je formálně

prezidentem formálního státu.

A podle toho to potom vypadá.

Máme tu tedy Minské dohody a formát implementace těchto Minských dohod, ten Normandský.

A my, když si neuvědomíme, čím ve své podstatě jsou Minské dohody, nemůžeme plně pochopit,

co se dělo v Paříži na schůzce

Normandského formátu.

Tak čím jsou ty Minské dohody?

A jak tento formát vůbec vzniknul?

U nás se nijak zvlášť, ani se nedá říci, nezamýšlejí,

oni se v tomto ohledu vůbec myslet nenamáhají, prý:

„Minské dohody jsou o stažení vojsk

z linie fronty, o zahájení příměří...”

Je to opravdu tak?

To o tom jsou ty Minské dohody?

V konečném důsledku ano,

ale čím jsou ve svém základu?

Ve svém základu

jsou velice, velice důležité.

Kdy... Proč všichni vyřvávali

v roce 2014, že to Putin nezvládl?

V září byla první dohoda, a ta další skončila osmnáctihodinovým jednáním,

které vedl Putin s Francií, tenkrát zastoupenou prezidentem Hollandem, s Německem zastoupeným Merkelovou

a s Porošenkem,

kterého tam tenkrát dotáhli.

Osmnáct hodin!!!

A nyní, po tomto Normandském formátu,

když Merkelová vycházela, tak řekla,

tedy podle informací deníku Kommersant.

Zda to řekla či ne? Já myslím, že ano:

„Tak jsi vyhrál!“

O čem to mluvila?

Určitě ne o tom, o čem mluví všechna média

a političtí na všech televizních kanálech.

Abychom pochopili, o čem mluvila, musíme se vrátit

do roku 2014 a pochopit, co se tenkrát dělo.

To je totiž něco, co naši političtí vůbec neberou do úvahy, neboť to nechápou.

Oni nevědí, co se to tehdy na Ukrajině

v roce 2014 doopravdy dělo.

A podstatou je, že na Ukrajině proběhl státní převrat,

to je ještě všem jasné, jehož cílem bylo rozpoutat...

Neměla to být občanská válka!

Cestou toho nejkrutějšího teroru místního neozbrojeného obyvatelstva,

teroru analogického Volyňskému masakru,

mělo být do té války zataženo Rusko

a následně se válka měla

rozšířit i do Evropy.

A právě kvůli tomu byl sestřelen ten Boeing MH17, právě to byl důvod jeho sestřelení.

Pro ně bylo zásadně důležité, aby ten Boeing dopadl na ukrajinské území,

neboť kdyby spadl na území Ruska, tak by

místo jeho dopadu bylo okamžitě izolováno,

byla by přizvána co nejširší odborná veřejnost

z celého světa, včetně novinářů

a lhát o tom, že ten Boeing sestřelilo Rusko nebo domobrana, by se jim nepovedlo.

Na tom by nemohli vybudovat

žádnou politickou linii.

Proto také po něm napřed vystřelili raketu,

a aby to letadlo zaručeně dopadlo na Ukrajinu,

tam jim na to moc času nezbývalo,

kdyby něco nevyšlo,

tak měli ve vzduchu připravenou

stíhačku a ta se jim potom velmi hodila,

protože ta raketa

to letadlo nesestřelila

a bylo velmi pravděpodobné, že spadne až

na ruském území, proto ho ta stíhačka musela dorazit,

takže přece jen spadlo

na ukrajinské území.

Vše tedy proběhlo podle plánu.

Takže v tom měla prsty jak
raketová vojska, tak i ta letecká.
Proto u nás ty informace
také vydávají takto dávkovaně,
jednou o podílu té stíhačky a jednou o podílu těch raketových vojsk.
Mimochodem o tom,
jak to letadlo bylo sestřeleno,
jsem podrobněji mluvil už v roce 2014
na základě tehdy dostupných informací.
To totiž měla být ta záminka
jako v Gliwicích.
To letadlo ještě nedopadlo na zem,
když už západní média pozvedla hysterii,
že to letadlo sestřelilo Rusko.
Říkají, že domobranu tenkrát zastavili,
i když už tehdy mohla dobýt Kyjev atd.
Vždyť přesně to bylo cílem těch scénáristů
z toho jednoduchého důvodu,
že svými zdrojovými možnostmi,
svou zdrojovou stabilitou,
se obyvatelstvo Luhanské a Doněcké republiky
i kdyby se sebevíc snažilo, už jenom svým počtem,
vůbec nemluvě o ekonomickém potenciálu,
nemohlo měřit s celým zbytkem Ukrajiny.
Prostě nemohlo,
ten poměr je zcela zřejmý.
A proto si také domobrana v té době
nemohla dovolit jít dobývat Kyjev.

K tomu by byly zapotřebí mocné zdroje,
vojenské a tyto zdroje mělo dodat Rusko.
Cílem bylo, aby je Rusko bylo
nuceno za každou cenu použít,
aby bylo zataženo do války a 3. světová válka, jak o tom snila americká státní elita, by tak byla
rozpoutána.
Dále.
Mluví o tom, že Minské dohody
byly uzavřeny v podmínkách,
kdy prý právě probíhal
zuřivý, úspěšný útok.
Útok opravdu probíhal.
Vezměte si jakoukoliv mapu, ať už
od domobrany nebo od kyjevské bandy,
jakoukoliv mapu bojových akcí z té doby.
A co tam uvidíte? Uvidíte tam ementál samou díru!
Celé území Luhanské a Doněcké
republiky bylo poseto kotli
plnými nezlikvidovaných ozbrojených jednotek různých kárných bataliónů a ozbrojené sebranky
Ukrajiny.
Kdyby byť i jen na chvíli zaváhali,
tak by jim tyto jednotky rozesly celý týl
a Luhanská i Doněcká republika by se zhroutily.
Za těchto podmínek bylo nutné udržet si stávající výsledek i své území
a za jakýchkoliv podmínek se jich zbavit:
„Odejděte...!“ Stejně jako ti z Ilovajského kotle.
„Nechte tady těžké zbraně a jděte!“
„My je tady nenecháme!“ „Tak mazejte i s nimi!“
Bylo to jedno, hlavně aby se rozešli, ty kotle byly všechny zlikvidovány a území se tak od nich

vyčistilo.

To byly podmínky,

za kterých proběhl první Minsk.

Druhý Minsk.

A proč se ho v plné parádě

účastnila Evropa?

Evropa totiž na rozdíl od našich politických už tenkrát vycítila, že ta věc páchne válečným průšvihem,

že se ta válka může rozšířit do Evropy,

pokud nebude zastavena tam na Donbasu.

Jakmile by do ní bylo zataženo Rusko, znamenalo by to konec, válka by se rozšířila do Evropy.

A tak se to vrhli hasit.

Oni potřebovali za každou cenu ten problém nějak lokalizovat.

A co dál? Jim by v podstatě vůbec nevadilo,

kdyby se ta válka rozšířila do Ruska,

Rusů by jim líto nebylo,

jenže jak by to potom zastavili?

A tak bylo navrženo: „Pojďme uzavřít takovou mírovou dohodu,

že se dočasně všechno zastaví,

vojska odstoupí od linie fronty...”

A oni by to udělali, vzali by si

oddechový čas a tak dále.

„A potom to budeme řešit.“ A Putin na to: „Ne!

Budeme ten problém řešit komplexně!

Musíme zlikvidovat příčinu,

která vedla k této válce

a to znamená provést

politické reformy na Ukrajině.”

A začali se tam kroutit

jako had na horké pánvi.

Evropa s tím

v podstatě byla svolná.

Angela Merkelová za těchto podmínek:

„Lidi, my vám pomůžeme, to není problém,

naladíme vám

celý bankovní systém!

Jen teď prosím podepište ty dohody

a všechno bude v pořádku.“

Evropa s tím souhlasila.

Kdo byl proti tomu?

USA, které potřebovaly válku

na území Ruska i Evropy.

To proto přece provedly

ten majdan a státní převrat.

Jenže aby USA dosáhly tohoto výsledku, musely by být přítomny u toho jednání, což nebyly.

Ty telefonické hovory...

Veškerá jejich účast byla omezena jen na ty telefonické hovory,

které vedl Porošenko

neustále odbíhající z jednání.

Dělaly se přestávky, protože to potřebovali všechno projednat s Američany.

Odtud, mimochodem, pramení celá ta hysterie baťky Lukašenka, Alexandra Grigorjeviče, který vyřvává:

„Mír na Donbasu nebude uzavřen,

nebudou-li se toho účastnit USA.

Je zapotřebí USA

přibrat k jednání.“ A proč?

Protože kdyby se toho účastnil
představitel USA, tak by mohl tlačit,
využívat různé mechanismy nátlaku
na hlavy Německa a Francie,
sestavit z nich tak jedinou pěst
a stanout proti Rusku v jednotné frontě.
Jenže tam nebyl,
a jak zareagoval Putin?
„Ano, Američané, státní elita má vlivové páky
na prezidenty a vůbec na elitu Německa i Francie,
takže ta jednání musí pokračovat do té doby,
dokud nebude uzavřena dohoda!“
On jim tím zúžil možnosti.
Kdyby to odložili, tak by naběhli američtí
velvyslanci: „Tady je kopie toho, tady onoho
a ty proto budeš dělat to, co ti bylo řečeno!“
Putin jim tu možnost prostě neposkytnul.
Neposkytnul jim ji. Donutil je pracovat
pro národní zájmy jejich států.
Oni sami si to také přáli, nač by jim byla válka? Vždyť tam sami žijí.
Proto tak rádi podpořili Rusko z toho hlediska,
že Ukrajina musí být politicky přeformátována,
zcela politicky přeformátována za podmínek Luhanské a Doněcké republiky,
které jsou jedinými právními
nástupci ukrajinské státnosti,
a musí se plně státně zformovat
jako právní nástupci.
A ty republiky už mimochodem existují déle než jejich předobraz ZULR a ULR,

na který se orientuje

kyjevská banda.

Ony jsou těmi reálnými legitimními

právními nástupci ukrajinské státnosti,

Luhanská a Doněcká republika.

A proto, ať se tam Porošenko snažil jak chtěl, ničeho se domoci nedokázal,

protože to bylo řešeno na dálku...

Je takové ruské pořekadlo: „Chceš,

aby ti to zamítli? Řeš to přes telefon...”

Po telefonu se takové

věci vyřešit nedají.

A Putin je tam držel a říkal jim:

„Budeme to řešit komplexně!”

Všichni si ale velmi dobře uvědomovali,

že bude-li se to řešit komplexně,

tak se nebude jednat o dočasné mírové příměří

s následnou obnovou bojových akcí

a zatažením Ruska do těchto bojů,

že to bude znamenat pomalé

politické přeformátování Ukrajiny.

Všichni si to uvědomovali. A jak proto

následně reagovala americká státní elita?

Dala pokyn a všichni rossionští „patrioté“ začali jednohlasně:

„Putin to nezvládl. Nač jsou nám ty Minské dohody?

Já to vůbec nechápu!” A další takové výkřiky.

Co bylo potřeba?

Vždyť ty Minské dohody byly navíc potvrzeny rozhodnutím OSN.

Co tím tedy sledovali?

Jedinou věc.

Aby se jich Rusko vzdalo samo, těch Minských dohod pod záminkou, že nejsou plněny na 6. prioritě.

Jenže Putin je vystavěl

na všech šesti prioritách.

Neplní se pouze na té jedné prioritě

a to ještě v podmínkách poziční války,

což umožňuje, aby se dál

formovaly státy DLR a LLR.

Vše to tedy funguje. Kdyby ti ruští patrioté Putina podpořili, tak by to netrvalo těch pět let!

Netrvalo! Putinovi nezbývá,

než s nimi o to neustále bojovat.

On musí za pomoci těch Minských dohod řešit mnohé problémy. A kde se skrývá ta podstata?

Ty Minské dohody jsou velice mocným diplomatickým dokumentem, mocnou diplomatickou dohodou,

která Putinovi umožňuje formátovat

evropskou politiku v zájmech Ruska.

To neznamená, že někomu

vnucuje své zájmy,

ale nepřipouští tak,

s oporou na tyto Minské dohody,

aby Evropa realizovala své zlovolné zájmy namířené proti Rusku.

On to díky nim blokuje!

Což se ovšem Evropě nelíbí.

Putin přes ty Minské dohody

přeformátuje celý svět.

On je jako precedens teď využívá v Sýrii a všude.

A tam máme větší úspěch než na Ukrajině.

On to používá všude!

Minské dohody se dnes staly tím úhelným

kamenem celé kostry mezinárodních vztahů.

Ale tento úhelný kámen je v rozporu se zájmy americké státní elity,

která má zájem na tom,

aby se rozhořela válka.

A také v plné míře neodpovídá zájmům globalistů ani Evropy. A v čem spočívá ten zájem?

Ty jejich zájmy jsou následující!

Ted' už jim otrnulo, válka přes

Ukrajinu bezprostředně nehrozí,

už si vybudovali určité brzdící mechanismy,

mechanismy řízení nezávislé na americké státní elitě,

takže je možné Ukrajinu řídit jinak a veškerou agresi ukrajinských nacionalistů zaměřit výslovně proti Rusku.

Jestliže to rozpoutá teroristickou válku na Ukrajině a v Rusku,

je tomu osvícenému Západu

více než vřele ukradené.

Jaký je tedy jejich zájem?

V současné době, vzhledem k tomu,

že je Evropa nucena nabývat subjektivity,

stávat se subjektem mezinárodní politiky,

neboť americkou státní elitu z mezinárodních

vztahů jako nástroj globální politiky odstraňují,

a Trumpovi se to navíc ještě

v plné míře nepovedlo,

a že se do určité míry zájmy Evropy a zájmy USA,

zájmy státní elity USA a jednotlivých států rozcházejí...

V Evropě se nikomu ta migrace, která

se rozběhla, mírně řečeno vůbec nelíbí.

Oni si přece velmi dobře

uvědomují důsledky této migrace
a hlavně to, že vztah evropských států k migrantům,
to jejich hýčkáni a rozmazlování, znamená jen jedno,
že ten plán přeformátování evropských států a národů byl prozatím odložen,
ale nebyl ještě
zcela smeten ze stolu.

No a evropské státní elity by
ten plán chtěly zcela zrušit.

Ale kdo by ho měl zlikvidovat?

Vlastní síly jim k tomu nestačí.

Když požádají Rusko, tak ho bude likvidovat
sledující své vlastní cíle. Jak z toho tedy ven?

Je to potřeba zařídit tak, aby Rusko za Evropu vyřešilo otázku zformování její subjektivity,
ale zároveň Evropa mohla
stále Rusko okrádat.

Je tedy nutné zbavit se toho úhelného kamene mezinárodních vztahů – Minských dohod.

Je nutné je otevřít a provést jejich revizi.

To proto Zelenskij tak fňukal,

že potřebuje za každou cenu svolat schůzku Normandského formátu, že potřebuje tu schůzku!

Neboť Západ potřeboval Putina donutit revidovat Minské dohody,

aby Rusko připravil o tento

mocný diplomatický nástroj,

který Rusku umožňuje bránit vlastní bezpečnost

a obnovovat svou státní suverenitu.

To právě proto jsou všichni proti těm dohodám.

Kdokoliv, kdo vystupuje proti Minským dohodám,

je kategoricky i proti tomu, abychom získali suverenitu, v tom se nenechte mýlit.

Oni si všichni přejí,

aby se Rusko někomu podřizovalo.

Protože nyní už se všichni přesvědčili,

ti, kteří řízení chápou i ti, kteří ne,

všichni se už mohli přesvědčit o té jednoduché věci, že Minské dohody umožňují Putinovi

efektivně uplatňovat svou politiku zaměřenou

na obrození státu a obnovení jeho suverenity.

V souladu s tím, ať už něco o řízení víte, či ne,

pokud vystupujete proti Minským dohodám,

tak vystupujete proti politice obnovy ruské

suverenity, proti obnově ruské státnosti a státu.

Takže Zelenskij začal kňučet.

Rusko také mělo zájem

na svolání Normandského formátu,

protože bylo nezbytné jednou se

s tím Zelenským tak jako tak setkat

a lepší to bylo v tomto formátu

než v nějakém jiném.

Vždyť co se dělo, než došlo

na tento Normandský formát?

Všem dali příkaz a všechny ruské televize, rádia a další média pracovaly na tom, aby ve volbách vyhrál Zelenskij,

aby ukrajinskému národu zamotali hlavu s tím, že je dobré volit kohokoliv, jen aby to nebyl Porošenko.

Ted' se ukazuje, že mezi nimi

není rozdíl. Tak co tím sledovali?

Díky výměně figuranta začít tlačit na Putina, aby začal vést jinak svou politiku ve vztahu k Ukrajině.

Což by byl první krok k odmítnutí

Minských dohod, aby...

Opakuji, že Minské dohody

znamení mír na Ukrajině,

na celé Ukrajině a její rozkvět jako suverénního, nezávislého, neutrálního státu.

O jiných charakteristikách

zatím mluvit nebudeme.

V každém případě neutrální status, ekonomický rozvoj a mír a klid, včetně sociálního míru.

To jsou Minské dohody.

A proto také, když si někdo nepřeje na Ukrajině mír,

tak je dál porušuje a pokračuje ve střelení na Ukrajině.

Oni to budou dělat dál, protože za každou

cenu potřebují, aby Ukrajina zůstala divokým polem,

kde bude pokračovat válka,

zabíjení Rusové a tak dále.

A já opakuji, že v tomto by vlastenci měli Putina podporovat, místo aby mu stále házeli klacky pod nohy,

aby nemohl efektivně odrážet

agresivní kroky USA a Evropy.

S tím cílem, aby se Rusko podřídilo,

celou tu dobu šli po Minských dohodách.

Odtud pramení veškerá ta jejich nenávist.

Oni si nepřejí, aby Rusko bylo suverénní.

Ještě jednou opakuji, že za těch pět let,

za ty čtyři roky se již mohli přesvědčit o tom,

že Minské dohody jsou mocným nástrojem

při uplatňování státní politiky RUSKA!

RUSKA!

Ale stále ještě se nacházejí „patrioti“,

kteří říkají ne Minským dohodám.

To vyvolává otázku: „Kolik ti za to ve Washingtonu asi dali nařezaných papírků, ty „patriote“? Čí ty jsi patriot?“

Takže ta věc se má tak, že se Zelenským bylo
tak jako tak nutné se setkat a předvést jeho úroveň.

A ta druhá věc.

Celá Evropa se připravila.

Oni cíleně protlačovali to, aby...

Vždyť Rusko nikde v Minských
dohodách nefiguruje.

Je stejným garantem
jako Francie a Německo.

Ale s využitím svého monopolu v médiích, všichni vyřvávali, že Rusko má plnit jakési Minské dohody.

Rusko je tak jako tak garantuje.

Rusko je i tak plní.

Jediným státem, který plní

Minské dohody, je Rusko.

Neumožňuje, aby tyto dohody

upadly do zapomnění,

a tak se na základě těch Minských dohod buduje veškerá mezinárodní architektura.

Dále.

Takže se připravili, neboť jednání
s Putinem pro ně nejsou jednoduchá.

Také jak jinak?

Putin zájmy svého státu hájí, je to ostřelovač,

je připraven podstoupit jakékoliv zkoušky,

aby dosáhl prosperity svého státu

a vždy udržuje všechny procesy.

Takže co bylo zapotřebí?

Aby v daném procesu sám Minské dohody potopil, bylo zapotřebí vytvořit takové podmínky,
aby Putin neměl jiné východisko, než se s nimi znovu dohodnout a revidovat ty dohody.

Takže se Evropa na jednání o těch Minských dohodách začala připravovat.

Co se dělo?

Došlo k prudkému vyostření vztahů s Německem, jen tak pro nic za nic, zcela neopodstatněně.

Byl zabit čečenský terorista, který byl

mimochodem pro Rusko důležitější jako živý,

bylo by si s ním o čem promluvit.

Rusko žádalo jeho vydání.

Ten člověk byl mezinárodně hledaný,

a to i prostřednictvím Interpolu

a najednou se ukazuje,

že si pohodlně žil v Německu.

Cožpak německá tajná

služba nevěděla, co je zač?

Velmi dobře to věděla.

Tady máte svou odpověď na otázku,

zda existuje ten takzvaný

mezinárodní terorismus nebo ne.

Reálně zde bylo předvedeno, že za tímto člověkem stála německá tajná služba

a všechny teroristické činy, kterých se dopouštěl,

byly realizací plánu těchto německých tajných služeb.

Ten člověk splnil, co měl, tak ho zlikvidovali, aby mohlo dojít k žádoucímu vyostření vztahů s Ruskem.

Opět se začalo mluvit o Skripalech, prohráli jsme

odvolání ke Stockholmskému arbitrážnímu soudu,

což bylo zcela protiprávní

rozhodnutí proti Rusku.

V Rusku nastoupila mocná antiputinská hysterie, kterou vytvářejí řídicí elity.

Dráždí lidi, jak jen se dá.

V Rusku vyvedli do ulic fotbalové

fanoušky a předvedli své zuby:

„Dnes protestovali mírumilovně,

ale pokud zítra nezaprodáš svůj stát,

tak my ty zmetky do těch ulic pošleme znovu a oni smetou stát,

jako to udělali stejní fanoušci na Ukrajině.

To je to, co ti tu teď předvádíme!“

Přesně devátého WADA přijala rozhodnutí o zákazu, o plném zákazu účasti ruských sportovců:

„Na celé čtyři roky vám

zakazujeme vaši vlajku!“

Rusko jako politický subjekt, jako zem, jako stát bude prostě vygumováno z politické mapy světa.

Oni říkají: „My tam pojedeme

soutěžit pod bílou vlajkou!“

Jen jedte. To je přesně to, čeho chtějí

dosáhnout ti, kteří tím vším manipulují.

To je přesně to, oč jim jde.

Abyste se vzdali svého vlastního státu, abyste sami dali najevo, že žádná „Raška“ (Rusko hanlivě) neexistuje,

že tu je jen ten „osvícený“ Západ:

„Kterému jsme připraveni sloužit!“

Když tam jedete, tak tím potvrzujete

oprávněnost výhrad Západu vůči Rusku.

V tomto smyslu, kdyby tito bílopraporečníci nejeli

na tu olympiádu do Koreje, do Pchjongčchangu,

tak by tato situace teď nenastala!

Tato situace by nenastala!

Vždy lámou jen ty, kteří jsou připraveni se nechat zlomit, sami se ohýbat a připraveni se ponížovat.

Vždy to tak je.

Jste připraveni se ponížovat?

Najdou způsob jak to udělat.

Je to stejné jako v obyčejné válce.

Jsou vlastenci, kteří bojují za svůj stát, za svou vlast,

a potom si jich společně s jejich vlastní váží.

A jsou druzí, kterým jsou

jejich stát i vlast ukradené,

protože je pro ně důležité něco si urvat právě teď, nějaký ten kousek.

A nějaká úcta? Nač by jim byla?

„To přeci není cíl mého života,

aby si mne někdo vážil.“

Lasickene řekla, že nemá

v úmyslu odjíždět ze státu.

Samozřejmě, že to nemá

v úmyslu, protože kde jinde by,

v jakém jiném státě by vám za zradu svého státu platili peníze?

Velké peníze?

Tam si zasoutěžila pod bílou vlajkou a tady v Rusku jí vyplácejí peníze. Kdo jiný by jí takto platil?

Má odjet na Západ?

Cožpak tam na ni někdo čeká?

Stalo se snad někomu, že by mu na Západě nějak zvlášť pomáhali k úspěchu?

Nikdy! Oni tam svých vlastních

mají dost a dost.

Mají tam všechno mezi sebou už rozdělené. Někomu

s něčím pomohou jen z propagandistických cílů.

Těch příkladů, kdy utekli

ze Sovětského svazu...

Třeba když si vezmete tu pobaltskou zpěvačku Gintaré Jautakaité.

Jaká americká Madonna

by se jí mohla rovnat? Žádná.

Ta Madonna je v porovnání

s Gintaré Jautakaité úplná nula.

Vzali si jí tam, a jak uspěla?

Stala se zní barová zpěvačka a konec.

A kariéru zařídili jakési Madonně.

Oni tam mají dost svých.

A Lasickene si velmi dobře uvědomuje,

že tam na Západě ji nikdo na nic nepotřebuje.

A ty peníze dostane teď,

za vlastizradu!

Když bude soutěžit pod bílou vlajkou, tak jí tady vnitřní zrádci a podpindosníci dají peníze,

zajistí píár, všechno potřebné.

Šubenkov je úplně stejný,

stejně jako ti ostatní bílopraporečníci.

Oni velmi dobře vědí, že jim tady platí za vlastizradu,

za to, aby ruská vlajka nikde nevítězila, nikdy.

Co říkají všichni ti úředníci,

i ti z WADA?

Říkají, že nikdo z těch, kdo soutěží pod bílou vlajkou není brán jako reprezentant Ruska.

Takže ti sportovci tak vyjádřili svůj občanský postoj, že Rusko je zplozenec pekla.

Rozešli se tak s Ruskem, jsou to přívrženci západních hodnot

a potvrzují tak, že západní výhrady

k Rusku jsou odůvodněné.

Jednoduše tím dávají najevo, že tady u nás není žádný sport, že to je výlučně politika,

a že je nutné Rusko jako zemi,

jako stát gumou vygumovat.

A všichni, kteří soutěží pod bílou
vlajkou tomu napomáhají.

Formují tak veřejné
mínění na Západě,
neboť svým jednáním dokazují,
že ti úředníci mají pravdu.

V těchto podmínkách je to pro Putina neskutečně těžké, když ho ponoukají:

„Vzdej to, zrevidujeme ty Minské dohody a všechno bude
v pořádku, tam odstoupíme, tady ti půjdeme na ruku...”

Nabízí mu dočasný ústup, aby nás potom dorazili.

Stačí tohle vzdát a povede to k našemu konci.

A jak máte potom provést ten výstřel?

Když vám tady lidé u řízení organizují katastrofu, podpindosníci, a tam na vás vyvíjejí nátlak?

Ale Putin to nevzdal, neudělal to,
ponechal Minské dohody nedotknuté.

Donutil všechny přísahat,
že budou pracovat.

A v tomto ohledu,
když se Macrona zeptali,
jak dá do pořádku francouzsko-francouzské
vztahy se žlutými vestami,
tak on najednou z ničeho nic řekl
větu, která zní přibližně takto.

Tedy její smysl, není to doslovně:

„Vladimire Vladimiroviči s organizací toho procesu s penzijní reformou
nemám já osobně ani Francie
nic společného. Pamatuj na to.
My se na tom vůbec nepodíleli,

to mají na triku jiní,
kteří jsou orientováni jinam, na jiné zájmy,
měj to na paměti s ohledem na Francii.“

A Německo to samé:

„Cožpak my bychom...

My přece k tomu s ohledem na Rusko nemáme žádné důvody. Tahle to prostě vyšlo.“

Co Merkelová prakticky řekla na té tiskové konferenci? „Nemáme plnou suverenitu.

Za tím tlakem na Putina stojí ti,
kteří to vše chtějí přeformátovat.

To my jsme vždy připraveni se s Ruskem dohodnout, protože víme, že zohledňuje naše národní,
státní zájmy.“

A Zelenského prostě hodili přes palubu.

To Zelenskij byl tím, kdo se měl prosadit.

A povedlo se mu to? Otevřeli Minské dohody a začali je revidovat?

„Nepovedlo se to, a je to chyba Zelenského, co byste od něj čekali? Vždyť je to šašek, tajtrlík.

Jen se podívejte, jak se choval na tiskové
konferenci, tak co od něj čekáte? To je vše!“

Opakuji, že podstata
té věci je jednoduchá,

Minské dohody se staly tím úhelným kamenem všech mezinárodních vztahů na nových principech.

To proto je potřebuje americká státní elita
za každou cenu vyřadit z činnosti.

A zájem na revizi těch Minských
dohod mají i globalisté a Evropa.

Jen se podívejte, jak všichni politologové jdou proti těm Minským dohodám.

A oni ty Minské dohody redukují pouze
na tu jejich vojenskou část, na šestou prioritu,
ale to přece vůbec není o tom,

je to o něčem absolutně jiném.

Zde to je... Oni si to takto původně přáli vymezit,

když uzavírali ty Minské dohody:

„Uděláme příměří a budeme jednat, tím to teď skončí, a jestli potom bude v Rusku válka?

To nám je přece jedno,

co bude s Ruskem.“

Jenže Putin v tom zaangažoval všechny: „Jestliže Ukrajinu nepřeformátujete a neuděláte z toho bezpečný prostor...

My si teď nečiníme nároky na to,

aby se tento stát stal součástí Ruska.“

To je bez problémů, já v tom

s Putinem absolutně souhlasím.

Ať je to neutrální, demokratický stát,

kde nebude banderovská líheň!

A všechny plány na rozčlenění Ukrajiny... Donbas na východ, západní Ukrajinu na západ...

To jsou plány na zachování té banderovské líhně

a plány na to, aby ta válka proti Rusku,

včetně té teroristické

nikdy neskončila.

Potřebují zachovat ten zdroj

teroristického nebezpečí.

Za to bojuje, v každém svém televizním

vystoupení za to bojuje Žirinovskij,

neboť chce uchovat

ty zmetky, ty banderovce,

kteří by potom přijížděli a kladli

v Rusku bombu za bombou.

Ted' zabíjejí obyvatele Donbasu.

Tam však teď více méně mají linii fronty.

Ale kdyby to všechno rozčlenili, tak by ta válka přešla do teroristické fáze vedené na jiných principech.

A Žirinovskij jako státní politik, který takovou dobu navíc strávil ve Státní dumě, nemůže nevědět, k čemu by to rozčlenění Ukrajiny vedlo.

A jestliže to ví, tak to dělá úmyslně!

A proč to dělá? Z nenávisti k Rusku.

U naší „elity“ je ta nenávist k Rusku kolosální, prostě bezbřehá.

Pěstovali ji v nich

všechny ty roky stagnace.

Proto Putin musí

bojovat tady i tam.

Dovedete si představit, že kdyby veřejné mínění v Rusku už před pěti lety,

tedy přesněji před čtyřmi roky,

od roku 2015, teď už je to skoro pět let,

podpořilo Putina s ohledem na ty Minské dohody, ukázalo v tom svou jednotu,

tak kolika kataklyzmatům uvnitř Ruska bychom se dokázali vyhnout?

Jak by se mohly rozběhnout sociální výtahy, jakou autoritu by mělo Rusko na mezinárodním poli, na mezinárodní aréně?!

A ani jedna svině by tu nepípla, že naši sportovci mají soutěžit pod bílou vlajkou,

ani jedna by si nedovolila pípnout.

Ale na druhé straně se díky těmto Minským dohodám prověřilo, kdo zač stojí.

Kdo stojí za Ruskem

a kdo je proti němu.

Kdo čemu rozumí a kdo si na analytika jen hraje, protože ve skutečnosti nic neumí.

A kdo něčemu skutečně rozumí.

A víte, co je zajímavé?

Kdy ti naši polithňupové pomalu prohlédli?

Když uviděli ten zuřivý odpor banderovské smečky.

A proč ten odpor? Protože ti svou kůží vycítili,
že realizace Minských dohod znamená jejich záhuby.

Jsou tou jehlou

Kostěje Nesmrtelného.

Znamená to možnost udělat na Ukrajině pořádek, zařídit její prosperitu a mír.

A to nechtějí. Ti chtějí dál vést válku proti civilnímu neozbrojenému obyvatelstvu, teror je jejich živel.

Proto také takto plánují: „A co?

Vypustíme dvě várky gradů na Kyjev,

abychom tam ty obyvatele trochu pozvedli

ze židlí, nějak proti tomu Rusku málo bojují.“

Všechno to bylo vždy takto

vyprovokováno, absolutně všechno.

Když si ukrajinská armáda s karateli po sobě trochu zastřílí: „Zapišeme, že to byli domobranci.“

Vždyť takto to všechno probíhá.

Důstojníci různých tajných služeb,

kteří jsou zástupci v OBSE,

navádějí palbu ukrajinské armády i karatelů,

sdělují jim konkrétní souřadnice i cíle.

Jezdí a nepokrytě provádějí

rozvědku v zájmu karatelů.

Cožpak je tohle pro někoho tajemstvím?

Všichni to dobře vědí.

Cožpak OBSE v Čečensku dělala něco jiného?

Úplně stejně převáželi teroristy, vozili jim zbraně,

předávali jim údaje o cílech.

Dělali to samé, ničím se to neliší.

Takže v té Paříži Rusko bezesporu vyhrálo

a nejedná se o vítězství v mezinárodních vztazích,
ale konceptuálně je to
vítězství v globální politice.

Což ovšem politickým nic neříká:

„Fuj, Koncepce? To se učit nehodlám!“

A matematika tedy DVTŘ
je podle nich pseudověda.

Kdyby to záleželo na nich, tak by tvrdili i o matematice,
aritmetice... $2 + 2$? To je magie, pseudověda.

Odpověď na první otázku
u vás zabrala celou hodinu.

Nu což, tak ty ostatní
vezmeme více zkrátka.

Zmínil jste naše sportovce a to rozhodnutí WADA,
mám tu v souvislosti s tím otázku od Jevgenije.

Šéf ruského ministerstva sportu Pavel Kolobkov zareagoval na prohlášení vedení Ruské boxerské federace,

která odmítá soutěžit na Olympiádě 2020 v neutrálním postavení.

Jeho slova uvedla agentura TASS. Kolobkov

prohlásil, že si promluví s vedoucími federace

a teď následuje citát: „Ti lidé jsou vlastenci,

ale oni se ještě musí kvalifikovat,

mají před sebou ještě řadu kvalifikačních soutěží!“

Konec citátu. – To byla přímá hrozba.

Valeriji Viktoroviči, jestli to dobře chápu, tak Kolobkov se v daném případě projevil jako zrádce?

Ano, absolutní zrádce! Přičemž

se to ani nenamáhá skrývat.

To co řekl, je přímá hrozba! „Lidi, vy

si tohle své vlastenectví pěkně vypijete!

Všichni máte zrazovat Rusko. Všem bylo jasně

řečeno, že se mají hromadně šikovat pod bílou vlajku!“

V takových podmínkách

Putin musí řídit stát!

A navíc jak říkám, tak kdekdo,

kdo se prohlašuje za vlastence,

nadělal tolik škody v souvislosti s těmi

Minskými dohodami, že to nemá obdoby.

Musíme Putinovi pomáhat! Jestliže chceme něčeho dosáhnout, musíme mu pomáhat!

Ale abyste to mohli dělat, musíte vědět, jakým způsobem on řídí!

A tyto znalosti najdete pouze

v Koncepci sociální bezpečnosti.

Pouze tam je vyloženo, jak je možné řídit v zájmu Ruska složité sociální supersystémy.

V Koncepci sociální bezpečnosti je to o zájmech Ruska

a Dostatečně všeobecná teorie řízení, která je její součástí,

pojďnává o principech řízení složitých

sociálních supersystémů.

Jenže my tu máme hlavně takové „patrioty“,

kterí nemají zájem se něčemu učit.

„Řekni prostě co a jak a je to!“

Jenže takto to nechodí, takto se to nedá.

Všichni naši „patrioti“ melou o oknech Overtona, neustále kvůli nim kňourají.

A jediné funkční Overtonovo okno spustil Alexandr Vladimirovič Zacharčenko s Taškentem-Timofejevem.

To je to jediné okno!

A ono funguje, velkolepě funguje! Já se až divím,

nečekal jsem, že to všechno půjde tak rychle.

Je to zákon času znásobený konkrétní společensko-politickou situací na Ukrajině.

Kdyby na základě Minských

dohod nestříleli po Donbasu,

tak by se možná ten projekt Maloruska tak rychle neformoval, neposiloval.

Kdyby alespoň trochu plnili své...

A co sledují tím svým střelením?

Velí jim z Evropy: „Střílejte a my budeme tlačit

na Putina, aby se vzdal Minských dohod!

Aby se jich vzdalo samo Rusko.“

Víte, nám je totiž jedno, když

se Minských dohod vzdá Ukrajina.

To by pro nás bylo kapitálním

dárečkem, to by bylo prostě skvělé.

Vyřešili bychom tak ten

problém na Ukrajině raz dva,

protože to by Putinovi

zcela rozvázalo ruce.

A potom bychom si mohli poradit

i s našimi vnitřními podpindosníky.

Včetně všech těch, kteří byli

proti Minským dohodám.

A sport? Sport, to je politika, jen politika

a nikdy nebyl ničím jiným než politikou.

Opakuji, že všechny kroky

spojené s tímto skandálem...

Vždyť si to vezměte,

Rusko obviňují z toho, že je Ruskem!

Jen proto, že je Ruskem!

„Výhrady vůči sportovcům nejsou. Pojdme si vyčlenit zrádce.“

A Rusko tak jednoduše gumou

vygumují z politické mapy.

A všichni, kteří soutěží pod bílou vlajkou,

si to velmi dobře uvědomují.

Jenže jim za tu zradu tak pěkně a hodně platí, přímo tady v Rusku,

neboť tady máme podpindosníky ve vedení.

Ten ministr je toho konkrétním příkladem.

Proč ten by jim neplatil?

Když to Rusko tak nenávidí?

Přímo zvířecí nenávisť!

Ten nejspíše tu nenávisť k Rusku a Rusům sál společně s mateřským mlékem.

Snaží se zavděčit se americké státní elitě. Slouží svému páníčkovi.

Tak ještě jednu otázku pro dnešek s ohledem

na to, že už pracujeme více než hodinu.

Minulý týden se konalo zasedání Rady pro lidská

práva. Přišlo nám v souvislosti s tím hodně otázek.

Já napřed odcituji zprávu,

kterou zveřejnil TASS:

Komentujíc ideu člena Rady pro lidská práva,

která zazněla na zasedání, režiséra Alexandra Sokurova,

že by Rusko mělo být vymyšleno úplně znovu, Putin poznamenal:

„Alexandře Nikolajeviči, my vás máme

všichni rádi, já také, vaše tvorba je skvělá,

ale cožpak je možné

nějaký stát vymyslet?“

„Je to možné! S Ruskem

je to možné!“ ujistil režisér.

„V našich ne tak dávných dějinách figuruje takový člověk, pan Uljanov, respektive Stařík, respektive Lenin...“

- To už říká Putin.

- Ano to už zase říká Putin:

„...měl ještě několik dalších
přezdívek“, pokračoval Putin.

„Tak ten ho vymýšlel. A my teď nevíme,
co si počít s Butovským polygonem
a jak to tam zařídit, aby lidé nezapomněli na to, kdo tam v té zemi leží.

Tak tohle nám navymýšlel!“
poznámenal Putin.

Podle jeho slov ještě Lenin
vymyslel státní strukturu,
která se stala časovanou bombou položenou pod ruskou státnost formovanou tisíc let.

A konkrétně Vladimír
již poslal otázku na náš web.

Chtěl bych slyšet váš postoj k osobě Lenina
a vysvětlení, co si počít s nejednoznačností,
kdy na jedné straně Lenin dal dohromady bolševiky a zachránil zemi
a na druhé straně stojí tento Putinův citát,
že to Lenin položil časovanou bombu pod náš stát,
narážky na Butovský
polygon a tak dále.

Vždyť pokud chceme uklidit překližku z Mauzolea, musíme si ujasnit postoj k Leninovi,
k dalšímu osudu jeho těla, neboť s tou překližkou zatáhneme za celou pavučinu otázek,
ohledně kterých společnost
nezastává jasný postoj.

Ano, ve společnosti skutečně není ten postoj

vyhraněný, ale to opět jen díky těm „patriotům“,

kteří se bijí pěstí do hrudi,

jací jsou vlastenci

a ve skutečnosti pracují na tom,

aby Rusko neustále bylo pod něčím řízením.

Co se týká Sokurova a té jeho lásky k vlasti, o které tak rád vykládá, tak všechny jeho recepty, by vedly k tomu...

Pokud by se realizovaly, tak by to zničilo Rusko v samém jeho jádru, prostě totálně.

Dvě takové věci.

Byl tu takový terorista Sencov, za kterého Sokurov orodoval, jak jen mohl.

Proč? Vždyť on jen chtěl zabíjet Rusy?!

A teď Sencov odjel a vede protiruskou kampaň

a říká v ní: „Ano, všechno, co o mě říkali je pravda,

skutečně jsem chtěl zabíjet Rusy!“

Ale pro Sokurova je to jeho rodný člověk, jeho rodný člověk!

Proč? Protože nenávidí Rusko a Rusy. Ovšem on sám to zahaluje do hávu starostlivosti o Rusy.

A ten jeho vztah, proč je nenávidí?

On navrhuje vymyslet stát.

Ať už máte k bolševikům jakýkoliv vztah,

tak ti Rusko nevymýšleli, nevymýšleli.

Vymýšleli ho právě takoví jako Sokurov,

jeho ideologičtí bratři.

Ti, kteří náš stát zničili v roce 1991, kteří ho zničili v únoru roku 1917, to oni tohle všechno udělali.

Ale ty Sokurov podporuje,

neboť je jejich ideologickým bratrem.

Takže Putinovi nezbylo jiné východisko,

než ho postavit před následující:

„Vy odmítáte bolševiky, odmítáte Lenina, že? Tak se vás zeptám, jste ochotni zaujmout takový postoj?“

Sokurov se měl k tomu vyjádřit.

Jestliže podporuje ten postoj vymyslet stát, jako to přisuzují bolševikům,

tak nemá právo

bolševiky odsuzovat.

A pokud to nepodporuje, tak ať si nečiní nárok na to, aby vymýšlel stát.

Putin ho zahnal do pastí,

jednoduše ho do ní zahnal.

A Putin tak mimochodem také dost jasně nastolil tuto otázku před společností.

Co budeme dělat?

Například okolo toho polygonu je těch mýtů více než dost. A na čem ty mýty stojí?

Na tom, že je mytizována celá minulost Ruska. Jen si povšimněte.

O tom teroru, který organizovali trockisté, naše média vůbec nemluví.

Mám na mysli dobu, kdy fakticky náš stát řídili trockisté. Ten první, takzvaný "rudý" teror.

A co říkají o tom teroru, který trockisté rozpoutali pod rouškou "stalinských" represí?

Mluví jen o tom, jak ty

skvělé vyšetřovatele NKVD,

kteří „za tři klásky“ sázeli Rusům tresty smrti,

Stalin poslal do gulagů, takovou elitu!

Takže i tady to otáčejí.

Mluví jen o roce 1937.

Za Stalina byl řídicí pracovník odpovědný za kvalitu své práce. Dnes nikdo není odpovědný za nic.

Takže jsme se rafinovaně dostali přesně tam, kam nám navrhovali takoví jako Sokurov.

A v tomto ohledu je třeba si uvědomovat jednoduchou věc. My nemáme...

Tedy přesněji ve světě není jiný stát, kde by měli takovou Radu pro lidská práva přímo při prezidentovi.

Nemají. A Putin se s nimi setkává,

o všem jedná a tak dále. Proč?

Protože Putin mluví s celou společností jazykem, kterému rozumí každý její segment.

A hájí zájmy Ruska!

Říkají, že za odhozený kelímek

v Rusku hrozí trest.

V USA by toho člověka

prostě zastřelili.

Ovšem pokud to dělají v USA,

tak je vše v pořádku a tady?

Jen si pomyslete, když nějaký bloger

veřejně navrhuje mučením zabíjet děti

lidí z orgánů činných v trestním

řízení, tak je to demokrat!

Vždyť šlo jen o jakési ruské děti.

A ruské lidi v těch orgánech. Jen se podívejte,

jak se ho zastal soud a všichni okolo.

Protože v orgánech činných v trestním řízení pracují dvě kategorie lidí.

Jsou tam normální lidé, kteří tam šli sloužit státu,

vlasti a zákonu a jsou tam ti, kteří se orientují na USA.

Ti nezákonně lidem kradou jejich byznys,

nezákonně je strkají do vězení a tak dále.

Kdyby si ten zmetek jen zkusil, ten,

co napsal, že je třeba umučit děti k smrti,

a potom to video poslat rodičům.

Kdyby si jen zkusil něco podobného napsat

o policistech v USA, tak by šel do plynové komory

nebo dostal doživotní trest.

A tady u nás ne. Tady na jeho obranu vystupují takoví, jako je Sokurov.

Já znovu opakuji, že náš

stát nenávidí, nenávidí.

A ty lidi, kteří podporují suverenitu a pořádek v Rusku, ty nenávidí ještě více,
neboť se jim nedaří vymyslet stát,
překáží jim v tom jeho lid.

A ještě se ukazuje, že ne všichni policisté
z toho lidu jsou medvěděvovští vlasovci,
že jsou tam i ti normální, že v těchto orgánech pracují i normální lidé.

Ty nenávidí. Ty policisty, které mučí
na Ukrajině: „Co je na tom? To je OK.“

A když tam někoho strčí do vězení
za “paragraf”, třeba jako Vyšinského,

ozve se snad někdo z těchto
našich ochránců práv?

Ne, ti se zajímali výslovně o případ Sencova,
protože ten měl v plánu zabíjet Rusy:

„Toho musíte pustit. Ten je v pořádku. A Vyšinskij? Co s ním?

Toho přece strčili do vězení
naši rodní fašisté.“

Takhle to tu vypadá. Co se týká toho Lenina.

Na Leninovi nic dvojsmyslného není.

Velice v krátkosti.

V roce 1900 kapitán ruské armády Michail

Osipovič Menšikov napsal článek Konec století,

kde se rozepisoval o životě civilizace na planetě Zemi,

a jaké útrapy přinesla Indii anglická nadvláda.

Potom tam psal o tom,

jaká je situace v Rusku

a přišel k závěru, že se Rusko stále více a více začíná podobat Indii.

A pokud se tato energie nezmění, povede

to k záhubě Ruska, k jeho zániku,
neboť už se stalo tím
surovinovým přívěškem Západu.

Kapitán ruské armády!

A co myslíte, chápali generálové ruské armády to, co psal Menšíkov?

Velmi dobře to chápali

a věděli toho dokonce více.

A tak ti generálové ruské armády vymysleli variantu, jak Rusko zachránit.

Oni neplánovali revoluci, plánovali

reorganizaci Ruska mírovou cestou.

Jenže revoluční hnutí existovalo, takže ruská tajná služba v něm musela mít svůj segment,
aby monitoroval parametry, kam ho směřuje ten, kdo to revoluční hnutí financuje.

V roce 1898 byla založena Ruská sociálně demokratická dělnická strana (RSDRP)

a v roce 1903 se v ní

zformovala frakce bolševiků.

A tento segment, politický

segment revolučního hnutí

byl plně založený a dozorovaný generály

Hlavní výzvědné služby Ruského impéria.

Bezezbytku!

Samozřejmě bylo nutné

hrát podle zákonů té doby,

a to včetně toho, že celá ta zformovaná světová konstrukce povede k tomu,

že národy uplatní své právo na sebeurčení s tím, že se také mohou odtrhnout,

tak jim nezbylo, než se

připravovat i na tento segment.

Do jaké míry Lenin tohle všechno chápal, je otevřená otázka.

Lenin konkrétně mohl podpořit stanovisko Stalina

o zavedení kulturně-národních autonomií.

Jenže on podpořil výslovně zavedení národně-administrativních útvarů,
tedy zavedení národních republik.

Ta otázka, jak k tomu došlo, zůstává otevřená,
neboť vůbec nebyla prozkoumána.

A zda tu podporu skutečně vyjádřil Lenin, nebo
to byl ten, kdo již nad Leninem převzal kontrolu,
a tuto věc vyřešil tak, že to jako Lenin podpořil,
zůstává v mnohém otevřenou otázkou.

Nad tím ještě historici budou dlouho
pracovat. Ten problém je teď ale jinde.

Bolševici nemohli odvrátit,
ruský generální štáb nemohl odvrátit
globální spiknutí v horních patrech
Ruského impéria
podpořený celou mezinárodní
konstrukcí tehdejšího světa.

Nemohli to odvrátit,
neměli na to dost zdrojů.

Oni se té věci mohli jenom do určité míry účastnit, aby snižovali katastrofické výsledky.

Jenže v jaké míře?

V únoru roku 1917 proběhla revoluce, ale tu strukturu,
která bude schopná převzít řízení státu,
v její počáteční podobě bolševici dokázali zformovat až ke konci léta roku 1917.

V takovém stavu byli
v té době bolševici.

A když se konečně zmocnili řízení, tak museli řešit všechno, co do té doby již bylo provedeno.
Ten experiment s vytvořením národních

administrativních útvarů na území Ruska

realizovala sto let vládnoucí dynastie Romanovců, zkoušeli to na Finsku.

To byl experiment tvorby národních administrativních útvarů provedený v reálných podmínkách s cílem potom takto rozčlenit Rusko.

Všechny ty přípravné práce na rozčlenění Ruska provedla již Prozatímní vláda,
a to včetně zakládání národních armád!

Prozatímní vláda na úkor

Ruska zakládala národní armády!

Když někdo tvrdí, že si Prozatímní vláda nevytyčila žádné úkoly, takže nemohla... Opravdu?

Tak si alespoň přečtěte

Nástin ruské smuty od Děnikina.

Vzpomínky jiných účastníků. Nemusíte číst ty, co stáli na rudé straně, přečtěte si ty, co stáli na té bílé.

Přečtěte si

ty emigrantské publikace

a uvidíte celou tu katastrofickou situaci, ve které se nacházelo Rusko v době,

kdy bolševici ve státě převzali moc

a z jaké jámy

ten stát museli vytáhnout!

Vždyť velitel Ústřední dělostřelecké správy generál Manikovskij a řada dalších generálů
v roce 1916 Mikuláši II. ...

To, co je v tom článku z roku 1900, už tehdy popisovalo katastrofickou situaci,

kdy Rusko nemělo kompetence,

aby se udrželo jako stát,

obrazně řečeno,

když shrneme celý ten článek.

Oni byli proti tomu, aby Rusko zasahovalo do té války,

a chtěli, aby válka s Japonskem byla vedena jinak.

Poté, co na nás zaútočili,
reagovat jinak.

Jenže „Polosachalinský“ hrabě Vitte
všechny ruské zájmy zradil
a vyvolal tak i ty současné
japonské územní nároky.

Japonsko vlastnilo polovinu Sachalinu
s Kurilami od roku 1905 do roku 1945
a teď si nárokuje
svá „historická“ práva!

A že ten ruský ostrov Macmaj, který se teď nedopatřením nazývá ostrov Hokkaidó,
byl součástí Ruska od roku 1737,
jak je uvedeno i v britském atlasu!

Británie uznávala od roku 1737,
že Hokkaidó je ruské území!

Ne, to přece nehraje žádnou roli.

Takže v roce 1916 ti generálové
přišli za carem a řekli mu:

„Vaše Veličenstvo, přece vidíte,
že blesková válka se nepodařila.

A Rusko tuto válku nemůže vyhrát. Je třeba
se z této války stáhnout za jakýchkoliv podmínek,
uzavřít separátní mír s Německem,
ať se tam mezi sebou perou na Západě

a my získáme technologie z Německa a pozvedneme náš stát.

Dokážeme tak připravit náš stát na další (plánovanou) etapu světové války.“

„Chacha, chichi... To jsou hlouposti.

To já jsem pánem ruské země.

Co mi to tu vykládáte za malichernosti,
když máme takového pána jako je Británie!
Británie potřebuje vojáky a já jim přece nemohu působit potíže,
aby pak Německo mohlo vrhnout všechny
své síly proti Británii a Francii.“

A tak to podle toho dopadlo.

Proto je ta obnova mauzolea s tím,
že tam bude ponecháno tělo Lenina...

Když se na to podíváme, tak vlastně leží podle
pravidel pod úrovní půdy, takže je vše v pořádku.

Je to otázka naší státní suverenity!

Zda se Rusko vzdá
své suverenity nebo ne.

Všichni, kteří chtějí znovu pohřbít Lenina a odstranit Mauzoleum,
požadují, abychom se vzdali
své státní suverenity.

Opakuji, že můžete být spokojeni či nespokojeni
s těmi či oněmi činy bolševiků,
v daných historických podmínkách!

Je třeba si uvědomovat, že v těch historických podmínkách jednali v souladu s nimi.

Když dnes Putin mluví se Sokurovem,
je nucen mluvit o Leninovi,
přestože mohl vznést námitky proti reformátorům
z devadesátých let a z února roku 1917.

To oni zlomili Rusko,
to oni ho zlomili!

A Stalin a bolševici pozvedali Rusko s oporou o ruskou soudržnost, o ideje ruského světa,
se zachováním kultur

všech národů žijících ve státě.

A přitom měl každý představitel

z každého národa

možnost dosáhnout v tom státě jakkoliv vysoké kariéry, kariérního růstu.

Kdo tomu bránil? Trockisté!

To oni rozpoutali občanskou válku,

to oni zorganizovali rudý teror,

to oni stáli za takzvanými

„stalinskými“ represemi.

Ale Stalin ty represe dokázal otočit proti nim, jejich organizátorům.

A to je to, co mu nemohou

zapomenout takoví, jako Sokurov.

„Cože? Reformátoři přece postupovali správně,

s Ruskem se takto nakládat smí.

To Německo, Francie, USA...

Ne, to ne, to jsou ty vyspělé státy, tam se musí postupovat opatrně. Zatímco s Ruskem?

S Ruskem se může experimentovat libovolně.

Rusů nám přece nemusí být líto.“

Vždyť to řekl úplně přímo. Zcela nepokrytě řekl, jak on to Rusko nenávidí,

že se Rusko nemá právo rozvíjet svou

historickou cestou, že je ho třeba zlomit.

Je zapotřebí

v něm experimentovat.

Tedy dělat přesně to, co udělali revolucionáři z (února) roku 1917, a ti, kteří provedli státní převrat v roce 1991.

Ale vždyť ten rok 1991 byl důsledkem roku 1953, Stalinovy smrti.

To přece nebyla náhoda, že Stalin na posledním sjezdu dosáhl toho, že byla VKPB přejmenována na KPSS (KSSS).

To byl konec, bolševismus v té chvíli ze strany odešel a začalo jeho vykořeňování.

To od té doby začal SSSR

hrát na přihrávky se Západem.

Chruščov se vyděsil velikosti státu a rozběhl se pro radu k britské královně:

„Porad', jak řídit takový stát?“

„Támhle máš USA.

Jed' tam a udělej pukrle.“

A jak to dopadlo? Do té doby jsme byli lídrem

ve světovém automobilovém průmyslu.

Chruščov měl všechny důvody říci, že americký automobilový průmysl zruinujeme.

To my jsme určovali

modelovou řadu automobilů.

To my jsme zorganizovali nejefektivnější automobilovou výrobu.

A co udělal například

právě Chruščov?

Poslali jsme šest aut na automobilovou výstavu,

GAZ-24. U nás už se rozběhla i jejich reklama.

Ta auta odvezli do USA, veškerou jejich výrobní dokumentaci tam letadlem poslali za nimi

a z rozhodnutí Chruščova bylo zakázáno

v zahraničí dělat GAZ-24 jakoukoliv reklamu.

Potom Američané přišli se svým Dodgem,

slízli všechnu smetanu,

a potom jsme teprve dostali zelenou vyrábět auta GAZ-24

a všichni řekli: „Vždyť je to kopie amerického auta!“

A bylo vymalováno.

No a to je jen jeden fakt z mnoha, je jich celé moře, těch důkazů, jak potápěli SSSR.

A přesto, ať se snažili jak chtěli, tak všechno, co bylo rozběhnuto za Stalina

a setrvačností dobíhalo v Chruščovském tání a v letech stagnace,

stále brání likvidaci našeho státu, stále ještě nám

to dává zdroje, o které se opíráme, stalinské zdroje!

Leninské, bolševické zdroje!

To nebyla náhoda, že Stalin z Lenina učinil svůj prapor, pod kterým drtil všechny trockisty.

Znovu opakuji, že vzdát se toho znamená vzdát se své státní suverenity a Ruska jako RUSKÉHO státu.

To byla poslední otázka.

Dnes jsme zase mluvili o věcech,

které by se měly rozumět samy sebou.

Zpravidla to tak vždy probíhá.

To však musíte vědět,

že $2 + 2 = 4$, a že $2 * 2 = 4$.

Ale pro některé to svého času byla pseudověda,

magie, upalovali za to lidi na hranicích.

Jak je to možné?

Že to spočítal? To není možné!

Něco podobného dnes můžeme pozorovat u veškerých elit ve vztahu ke Koncepci sociální bezpečnosti

a Dostatečně všeobecné teorii řízení.

Sami to nechtějí znát

a lidem v tom brání.

Proto si pamatujte, že záchrana tonoucích je v rukou samotných tonoucích.

Chcete umět podporovat procesy tvořivé?

Bránit zájmy své i své rodiny?

Nepřipustit, abyste se stali nástroji v cizích rukou

a otázky řízení státu byly řešeny na váš úkor?

Abyste zvolili někoho do čela řízení

a on vám zlikvidoval ekonomiku,

rozpoutal válku na území

vlastního státu a vy v ní zahynuli?

Pokud si tohle nepřejete, stávejte se konceptuálně mocnými.

Studujte nauku řízení. Studujte práce vnitřního

prediktoru SSSR zveřejněné do června roku 2018.

Potom se dokážete stát konceptuálně

mocnými a ubránit zájmy své i své rodiny.

Přeji vám štěstí, mírové nebe

nad hlavou. Do příštích setkání.

Knihy vnitřního prediktoru SSSR v češtině i slovenštině naleznete na www.leva-net.webnode.cz,
www.dotu.ru nebo můžete zakoupit v knižní podobě na KSBPRESS.cz